

- c) za ocenę pracy pedagogicznej dokonaną w:
- placówce resocjalizacyjnej:
 - szczególnie wyróżniająca — 60 pkt,
 - wyróżniająca — 40 pkt,
 - w innej placówce:
 - szczególnie wyróżniająca — 50 pkt,
 - wyróżniająca — 30 pkt,
- d) za posiadanie stopnia specjalizacji zawodowej:
- kierunkowej lub z zakresu zarządzania i kierowania oświatą — 20 pkt,
 - innej specjalności — 10 pkt,
- e) za posiadanie stopnia naukowego — 20 pkt,
- 2) głosowanie na listę lub na każdego kandydata oddzielnie.

§ 12. W uzasadnionych przypadkach komisja może przyjąć dodatkowe metody i techniki poznania kandydatów.

§ 13. Komisja ogłasza wyniki konkursu w dniu jego zakończenia, przekazując informację ustną uczestnikom konkursu oraz pisemną przez wywieszenie ogłoszenia w miejscu pracy komisji.

§ 14. Konkurs wygrywa kandydat, który uzyskał bezwzględną większość głosów.

§ 15. Jeżeli w pierwszej turze głosowania żaden z kandydatów nie uzyskał bezwzględnej większości głosów, do drugiej tury głosowania przechodzą dwaj kandydaci, którzy uzyskali największą liczbę głosów. W przypadku gdy obaj kandydaci uzyskają równą liczbę głosów, o wyborze do powierzenia funkcji dyrektora decyduje organizator konkursu.

§ 16. W przypadku gdy pierwszy konkurs nie wyłoni kandydata, organizator ogłasza drugi konkurs nie wcześniej niż po upływie 7 dni od ogłoszenia wyników pierwszego.

§ 17. W przypadku gdy dwa kolejne konkursy nie wyłonią kandydata lub do konkursu nikt się nie zgłosi, Minister Sprawiedliwości powierza funkcję dyrektora ustalonemu przez siebie kandydatowi, po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej.

§ 18. W razie naruszenia formalnych wymagań regulaminu konkursu, członkowie komisji oraz kandydat mają prawo wnieść sprzeciw do organizatora konkursu, nie później niż w ciągu 3 dni od ogłoszenia wyników konkursu.

§ 19. Organizator konkursu w przypadku potwierdzenia zasadności sprzeciwu może unieważnić konkurs.

§ 20. Po wyłonieniu kandydata na dyrektora zakładu przewodniczący komisji przedstawia go organizatorowi konkursu z wnioskiem o powierzenie funkcji.

484

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 grudnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji i zasad pobytu nieletnich w schroniskach dla nieletnich.

Na podstawie art. 95 § 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228 i z 1992 r. Nr 24, poz. 101) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie organizacji i zasad pobytu nieletnich w schroniskach dla nieletnich (Dz. U. Nr 26, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 36 otrzymuje brzmienie:

- „§ 36. 1. Schroniskiem kieruje dyrektor, którego wyłania się w drodze konkursu. Do zasad i trybu przeprowadzania konkursu stosuje się odpowiednio przepisy regulaminu konkursu na dyrektorów zakładów poprawczych, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie organizacji i zasad pobytu nieletnich w zakładach poprawczych (Dz. U. Nr 26, poz. 126 i z 1992 r. Nr 97, poz. 483).
2. Dyrektor organizuje i kontroluje pracę wszystkich pracowników, tworzy właściwą atmosferę pracy jako ich przełożony, a także zapewnia warunki niezbędne do realizacji zadań schroniska i ponosi odpowiedzialność za całość działalności placówki.
3. Dyrektor schroniska w szczególności:
- 1) zapewnia opiekę wychowankom oraz stwarza warunki harmonijnego rozwoju psy-

choficznego nieletnich przez optymalne oddziaływanie resocjalizacyjne,

- 2) współpracuje w wykonywaniu swoich zadań z radą pedagogiczną i samorządem wychowanków, jeżeli został utworzony,
- 3) realizuje uchwały rady pedagogicznej, podjęte w ramach jej kompetencji stanowiących,
- 4) dysponuje środkami określonymi w planie finansowym schroniska i ponosi odpowiedzialność za ich prawidłowe wykorzystanie,
- 5) organizuje obsługę administracyjną, finansową i gospodarczą schroniska,
- 6) sprawuje nadzór pedagogiczny,
- 7) jest kierownikiem zakładu pracy dla pracowników pedagogicznych oraz innych pracowników schroniska i z tego tytułu:
 - a) zatrudnia w drodze mianowania lub umowy o pracę pracowników pedagogicznych oraz zawiera umowy o pracę z innymi pracownikami schroniska,
 - b) przyznaje nagrody oraz wymierza kary porządkowe pracownikom pedagogicznym i innym pracownikom schroniska,
 - c) jest uprawniony dla dobra nieletnich do zawieszania w pełnieniu obowiąz-

- ków pracownika pedagogicznego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub złożono wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli ze względu na powagę i wiarygodność wysuniętych zarzutów celowe jest odsunięcie go od pracy z wychowankami,
- d) występuje — po zasięgnięciu opinii rady pedagogicznej — z wnioskami w sprawach odznaczeń, nagród oraz innych wyróżnień dla pracowników pedagogicznych i innych pracowników schroniska,
- e) rozwiązuje stosunek pracy z pracownikami pedagogicznymi i innymi pracownikami schroniska w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach,
- 8) reprezentuje schronisko na zewnątrz,
- 9) pełni inne obowiązki i realizuje uprawnień wynikające z przepisów odrębnych.”,
- 2) w § 46 w ust. 2 wyrazy „prezesa właściwego sądu wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „dyrektora Departamentu Sądów i Notariatu”,
- 3) § 48 otrzymuje brzmienie:
- „§ 48. 1. Bezpośredni nadzór administracyjny i pedagogiczny nad schroniskiem, z zachowaniem uprawnień kuratorów oświaty i z zastrzeżeniem ust. 2, sprawuje Minister Sprawiedliwości osobiście, za pośrednictwem swoich organów oraz wizytatorów Ministerstwa Sprawiedliwości i sądów powszechnych.
2. Bezpośredni nadzór finansowo-gospodarczy nad schroniskami sprawują prezesi sądów powszechnych, wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości.
3. Nadzór nad prawidłowym wykonywaniem środka w postaci zatrzymania nieletniego w schronisku sprawuje sędzia rodzinny.”
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Dyka*

485

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 12 listopada 1992 r.

w sprawie zarządzania ruchem na drogach.

Na podstawie art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1992 r. Nr 11, poz. 41 i Nr 26, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Działania i czynności w zakresie wprowadzania oznakowania pionowego, poziomego, sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu, a także działania systemowe w zakresie organizacji ruchu, dotyczące w szczególności:

- 1) ustalania granic obszarów zabudowanych,
- 2) ustalania granic stref zamieszkania,
- 3) ustalania zakazów i nakazów ruchu określonych rodzajów pojazdów lub uczestników ruchu,
- 4) wyznaczania miejsc i warunków postoju lub zatrzymania pojazdów komunikacji publicznej,
- 5) wyznaczania miejsc i określania sposobów oraz warunków parkowania pojazdów,
- 6) wyznaczania przejść dla pieszych i ciągów pieszych,
- 7) ustalania oznakowania drogowiskazowego

— podejmowane są na podstawie opracowanego przez inwestora lub zarząd drogi projektu organizacji ruchu lub zmian tej organizacji, zatwierdzonego przez właściwy organ zarządzający ruchem.

2. Projekt organizacji ruchu powinien zawierać:

- 1) opis techniczny charakteryzujący drogę i warunki ruchu (istniejące lub prognozowane natężenie ruchu

z uwzględnieniem struktury kierunkowej na skrzyżowaniach), uzasadnienie wprowadzenia lub zmiany organizacji ruchu oraz planowany termin jej wprowadzenia,

- 2) plan orientacyjny w skali 1:25 000 lub zbliżonej (z zaznaczeniem drogi lub dróg będących przedmiotem projektu),
- 3) dwa egzemplarze planu sytuacyjnego lub sytuacyjno-wysokościowego (przy występowaniu na drodze pochyleń podłużnych większych od 3%), z zaznaczeniem istniejącej i projektowanej organizacji ruchu.

3. Projekt organizacji ruchu lub zmian tej organizacji zatwierdza:

- 1) na autostradach i drogach ekspresowych — Minister Transportu i Gospodarki Morskiej, po zasięgnięciu opinii Komendanta Głównego Policji,
- 2) na pozostałych drogach — wojewoda, po zasięgnięciu opinii komendanta wojewódzkiego Policji, a także opinii zarządu drogi, jeżeli nie jest on wnioskodawcą organizacji ruchu, oraz opinii właściwego organu wojskowego, jeżeli droga przebiega w rejonie przyległym do obiektów wojskowych.

4. Przedstawiony projekt organizacji ruchu może zostać zatwierdzony bez zmian, ze zmianami lub odrzucony w całości. Organ zarządzający ruchem może odmówić zatwierdzenia projektu organizacji ruchu w przypadku:

- 1) uchybień formalnych w przedstawionej dokumentacji,